

Prva ljubezen.

Oči rosne — zakaj? Obupni vzdih — zakaj?
 Zakaj na ustnah jok — Zakaj se plašiš me, otrok?
 „O čuvajte mojo mladost To je ljubezen, draga —
 teh groznih, groznih rok!...“ to je mladosti bog! . . .

Griša.

Hrepenenje.

Dovolj je iluzij mi!
 Dovolj mi grenkih dni, —
 nikdar prisijal žarek
 v megle dolin mi ni.
 Mučila le mi dušo
 pekoča tuga, bol,
 le grenko pil sem čašo —
 naj bo sedaj dovolj! . . .

Prisveti svetli žarek,
 ah, pridi samo zdaj,
 ko v neprodorni megli
 v neznan jaz tavam kraj!

Ivanov.

Grški motiv.

Razpel je grudi svoje bele čoln,
 brezciljne ceste strast ga je navdala
 in zemlja rodna je pred njim zbežala:
 oj zbogom, čolnič, bridkih misli poln!

Strmi krmar na grad Akrokorint
 in dušo polni mu bolest brezbrežna, —
 Dafnis, on pušča lica tvoja nežna
 in tvojih las dehteči labirint!

Vladimir.